

Марыя ШКАНАВА:

«СПУСКАЦА СА СХІЛУ — ЗАДАВАЛЬНЕННЕ»

На XXVIII Сусветнай зімовай Універсіядзе ў Алматы наша зборная заваявала 6 медалёў і замкнула дзясятку наймацнейшых краін у агульным заліку топ-турніру. Роўна палова ўзнагарод на рахунку беларускай гарналыжніцы Марыі Шканавай. Дзяўчына сабрала поўны камплект медалёў, выйграўшы «золата» ў слаламе, «серабро» ў суперкамбінацыі і «бронзу» ў гіганцкім слаламе. У самым разгары сезона, напярэдадні важных стартаў чэмпіянату свету, спартсменка знайшла час пагутарыць з карэспандэнтам «Звязды».

— Адрозна пасля завяршэння спаборніцтваў у Казахстане мы паляцелі ў Швейцарыю на планетарнае першынство, старты прызначаны на 16 і 18 лютага, — *расказвае Марыя.*

— *Настрой пасля паспяховай Універсіяды добры?*

— Вядома, такі эмацыйны ўздым, можа быць, дапаможа выступіць добра і на чэмпіянаце свету. У прынцыпе, я ведала, што здольная выйграць медаль у Алматы, вельмі хацелася менавіта залаты, і вось у апошні дзень спаборніцтваў мне гэта ўдалося. Хоць на Універсіядзе сабралася шмат моцных спартсменаў у нашым відзе — гэта і расіянікі, і немкі, і аўстрыйкі, наогул, было з кім спаборнічаць. Траса была падрыхтаваная вельмі добра, таму ўсе ўдзельніцы былі ў роўных умовах, што спрыяла добрай барацьбе.

досыць нядрэнна. На Кубку свету я ўпершыню ў кар'еры трапіла ў першую трыцятку, палепшыла свае пазіцыі, заваявала тры ўзнагароды на Універсіядзе — гэта добры вынік. Цяпер яшчэ засталася добра выступіць на чэмпіянаце свету — і можна быць задаволенай сабой.

— *За плячымі ўжо дзве Алімпіяды, пачалі падрыхтоўку да трэцяй?*

— Выступленне ў Ванкуверы і Сочы разглядаю ў першую чаргу як каласальны і вельмі каштоўны вопыт. Алімпійскія гульні — гэта спаборніцтва, якія немагчыма параўнаць з якімі-небудзь іншымі. Кожны спарт-

вельмі сумавала, а цяпер ужо прывыкла. Я вельмі рэдка лётаю ў Магнітагорск, усяго раз на год, але мама сама прылятае ў Мінск.

— *Натуралізацыя — заўсёды спрэчнае пытанне, могуць узнікаць крыўды і непаразуменні ў абедзвюх краінах.*

— Мяне гэта неяк абышло. Я і цяпер вядатна кантакту з гарналыжнікамі з Расіі, ды і тут на мяне не глядзелі коса, быццам я заняла нечае месца. Можа быць, таму што ў Беларусі на той момант было вельмі мала людзей у гэтым відзе спорту. Я лёгка і вельмі хутка ўлілася ў маленькі гарналыжны калектыў.

— *Цяпер ужо адчуваеце сябе беларускай?*

— Вядома! Заўсёды з упэўненасцю адказваю на гэтае пытанне. Калі пытаюцца, з якой я краіны, не задумваючыся адказваю, што з Беларусі. Сёння ўсё мае жыццё ў асноўным праходзіць у Мінску, я вельмі люблю гэты горад. Нягледзячы на тое, што гэта сталіца, але ён не такі, як Масква, дзе ўсё бяжыць, вар'яцкія заторы, людзі заўсёды кудысьці спяшаюцца. Мінск — прыемны, спакойны горад. Яшчэ я паспела палюбіць драпікі (смяецца).

— *Трэнеруецеся вы не ў Беларусі?*

— Наш настаўнік са Славеніі, таму мы шмат часу праводзім там, а трэнеруемся ў асноўным у Аўстрыі. Праводзім у гэтай краіне шмат часу, ужо прывыклі да яе. Праўда, мала што бачым, каб даведацца падрабязней пра краіну, і маем зносіны ў асноўным толькі са спартсменамі.

— *У нашай краіне гарналыжны спорт не папулярны, даводзіцца сутыкацца з праблемамі ў ходзе работы?*

— Узнікаюць нейкія пытанні з фінансаваннем, але грошай ніколі не бывае шмат. У прынцыпе, апошнімі гадамі нам забяспечваюць падрыхтоўку на нармальным узроўні, таму не скардзімся.

Вядома, наўрад ці ў Беларусі горныя лыжы ў хуткім часе стануць папулярнымі, тут няма асаблівай базы, «Сілічы», «Сонечная даліна» — гэтага недастаткова. Калі казаць пра іншыя еўрапейскія дзяржавы, то найбольш папулярныя горныя лыжы ў альпійскіх краінах, такіх, як Швейцарыя, Францыя. Тут дзяцей на лыжы ставяць ужо ў 2-3 гады.

— *Вы займаецеся досыць траўманебяспечным відам спорту, не страшна?*

— Страх быў, напэўна, толькі ў дзяцінстве, а калі ты ўсё жыццё гэтым займаешся, то атрымліваеш ад спуску са схілу толькі задавальненне. Вядома, здараюцца сур'ёзныя траўмы, і мяне яны таксама не абышлі бокам. Былі праблемы са спінай — міжпазваночная грыжа. Два гады таму рабілі аперацыю, але, спадзяюся, што цяпер усё будзе нармальна.

— *Чым займаецеся ў рэдкае свабоднае ад трэніровак гадзіны?*

— Люблю і іншыя зімовыя віды спорту, назіраю за біятлонам, цяпер хварэем за нашу, беларускую, каманду на чэмпіянаце свету. Сачу за скачкамі з трампліна і лыжнымі гонкамі. У вольны час стараюся вучыць нямецкую мову, англійскую і славенскую ўжо ведаю, хацелася б валодаць яшчэ адной

Наогул, вельмі спадабалася арганізацыя спаборніцтваў, было відаць, што праведзена сур'ёзная падрыхтоўка. Зрабілі выдатную алімпійскую вёску, цудоўна працавалі валанцёры. На жаль, не ўдалося паглядзець сам горад, таму што ў наш адзіны выхадны было дрэннае надвор'е.

— *Калі-небудзь ужо ўдавалася атрымаць медаль ўсіх проб на адным турніры?*

— Не, такога яшчэ не было. Пасля добрых выступленняў атрымала вельмі шмат віншаванняў, у першую чаргу ад трэнераў, нашай дэлегацыі, потым ужо ад сяброў, бацькоў і федэрацыі. На самай справе нават не чакала такой увагі.

— *Як увогуле для вас складаецца сёлетні перадалімпійскі сезон?*

— Заўсёды хочацца лепшага, заўсёды ўсяго мала, але ў прынцыпе ён складаецца

смен марыць выступіць на іх і выйграць там медаль, я не выключэнне. Таму, вядома, ужо пачалі падрыхтоўку да Пхенчхана. У гарналыжным спорце ёсць рэйтынг, па якім спартсмены адбіраюцца на Гульні, па ім я праходжу на Алімпіяду-2018, і, думаю, наўрад ці нешта можа змяніцца.

— *Родам вы з Расіі?*

— Так, нарадзілася я ў Санкт-Пецярбург, а потым жыла ў Магнітагорску. Дзесьці ў 8 гадоў мама паставіла мяне на лыжы, а ў 18 прапанавалі пераехаць у Беларусь. Пагадзілася практычна адразу, таму што гэта быў самы лепшы варыянт для працягу маёй кар'еры. Так, ужо 8 гадоў выступаю за Беларусь.

— *Мама не была супраць?*

— Не, яна дала магчымасць мне самай выбіраць гэты шлях. Спачатку, вядома,

НОВАЯ ВЫШЫНЯ

(Заканчэнне.)

Пачатак на 1-й стар.

Адначасым, што трохразова алімпійская чэмпіёнка вярнулася ў эліту сусветнага біятлона пасля нараджэння дачкі Ксеніі, якая з'явілася на свет усяго чатыры месяцы таму.

— *Перад стартаў не думае пра медаль. Мне хацелася толькі выправіць памылкі, дапушчаныя ў спрынце (там Домрачава была толькі 27-й). Пасля той гонкі хацелася пайсці ў лес і гучна пакрычаць, каб вызваліць эмоцыі,* — *расказала Дар'я пасля фінішу ў пасьюце.* — *Вельмі шчаслівая, што адстралялася без памылак. У біятлоне складана і ўдала страляць, і хутка*

бегчы. Часам я лепш бягу, часам страляю. Мой сярэбраны медаль — спалучэнне абодвух гэтых кампанентаў. Часта чула ад журналістаў: давай вяртайся! Сёння я гэта зрабіла, — *адзначыла Домрачава.*

Таксама Дар'я падкрэсліла, што шмат у чым ёй дапамог славуці муж, біятланіст Уле Эйнар Б'ёрндален.

— *Ён аказвае мне выдатную падтрымку. Муж паказаў мне іншы падыход да трэніровак. Кожны можа паазыздросціць яго арганізаванасці і здольнасці паспяваць рабіць шмат рэчаў і з усім спраўляцца. Ён выдатны спартсмен з велізарным вопытам. Я магу сказаць, што нека-*

торыя карысныя парады мне вельмі дапамаглі ў патрэбны момант, — *расказала біятланістка і дадала, што маленькая дачка зусім не перашкода для яе падрыхтоўкі.* — *Яна знаходзіцца тут са мной, пра Ксенію клапоціцца нянька. Акрамя таго, хутка сюды прыедзе мая мама. Дачка ў мяне добрая дзяўчынка і дае мне высыпацца, я толькі некалькі разоў працыналася, каб яна магла перакусіць, але гэта нармальна.*

Адначасым, што ў сям'і Домрачавай і Б'ёрндалена ў нядзелю з'явілася адразу дзве ўзнагароды. Нарвежац таксама падняўся на п'едэстал у мужчынскай гонцы пераследу, заваяваўшы бронзавую ўзнагароду.

— *Сённяшні дзень прынёс палёжку ўсёй сям'і. Было вядатна назіраць фініш Дар'і, трымаючы Ксенію на каленях. Дар'я — незалежная і неймаверна моцная асоба. Нам абодвум падабаецца спасцігаць нешта новае, але мы прыслухоўваемся адно да аднаго,* — *адзначыў Б'ёрндален.*

Нагадаем, сярэбраны медаль Домрачавай з'яўляецца пакуль адзінай ўзнагародай у скарбонцы беларускай зборнай. Спаборніцкая праграма чэмпіянату свету працягнецца заўтра, 15 лютага, індывідуальнай гонкай у жанчын

■ Экспрэс-навіны

ГІСТАРЫЧНАЯ ПЕРАМОГА НА МІНСКІМ КОРЦЕ

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды» расказваем пра матч Кубка Федэрацыі, які прайшоў у сталіцы, чарговую перамогу Антона Кушніра і вынікі этапу Кубка свету па шорт-трэку, які прыняла наша краіна.

1. Тэнісісткі зборнай Беларусі на дамашніх кортах абыгралі каманду Нідэрландаў у чвэрцьфінале Сусветнай групы Кубка Федэрацыі з агульным лікам 4:1. Гэтую перамогу ўжо можна назваць гістарычнай, таму што беларускі ўпершыню выступаюць у элітнай групе гэтага турніру і адразу ж прабіліся ў паўфінал.

Прэзідэнт краіны, які асабіста прысутнічаў на кортах «Чыжоўка-Арэны» сярод балельшчыкаў, павіншаваў каманду з поспехам. «Дзякуй! Малайцы! Вельмі добра гулялі!» — сказаў кіраўнік дзяржавы.

Нагадаем, у першы дзень спаборніцтваў Аляксандра Сасновіч перамагла Міхаэлу Крайчык — 4:6, 6:3, 6:2, а Арына Сабаленка саступіла Кікі Бертэнс — 6:3, 6:7, 4:6. У парнай сустрэчы Вольга Гаварцова і Вера Лапка перайгралі галандскі дуэт Аранта Рус/Сіндзі Бургер у двух сэтах — 6:4, 6:2. У гэты ж дзень нашы дзяўчаты атрымалі яшчэ дзве перамогі ў адзіночных па-ядынах: Аляксандра Сасновіч узяла верх над Кікі Бертэнс — 6:3, 6:4, а Арына Сабаленка перайграла Міхаэлу Крайчык — 7:6, 6:4.

— *Я вельмі задаволены! Усе ўдзельнікі па-ядынку малайцы! Мы зрабілі пэўныя высновы пасля першых гульняў. У нядзелю дзяўчаты ўбачылі зусім іншыя. Саша Сасновіч вельмі агрэсіўна і дакладна згуляла, і Арына Сабаленка была эмацыйна зараджана. Яны могуць гуляць значна вышэй і лепш, быць у топ-50 — гэта як мінімум,* — *адзначыў капітан каманды Эдуард Дуброў.*

Цяпер у матчы за выхад у фінал неафіцыйнага чэмпіянату свету сярод жаночых каманд зборная Беларусі 22—23 красавіка сустрэнецца са зборнай Швейцарыі, матч адбудзецца ў Мінску.

2. Алімпійскі чэмпіён Антон Кушнір стаў пераможцам 5-га этапу Кубка свету па лыжнай акрабятцы ў паўднёвакарэйскім Буквоне. Гэта ўжо трэцяя перамога беларуса на этапах Кубка свету па фрыстайле сёлета. Раней Антон станавіўся пераможцам этапу Кубка свету 17 снежня ў Бейда-Лэйк (Кітай) і 14 студзеня ў Лейк-Плэсідзе (ЗША).

Станіслаў Гладчанка на 5-м этапе Кубка свету заняў 19-е месца, Максім Гусцік стаў 25-м. У жаночых спаборніцтвах беларуска Аляксандра Раманоўская заняла 4-е месца.

У агульным заліку Кубка свету сярод лыжных акрабатаў у мужчын пасля 5 этапаў лідзіруе кітаец Ці Гуанлю, Антон Кушнір займае 2-е месца. У заліку Кубка свету сярод жанчын лідзіруе кітаянка Сю Ментаа, Аляксандра Раманоўская размяшчаецца на 10-й пазіцыі, Ганна Гуськова — на 15-й.

Наступны этап 25 лютага прымуць беларускія Раўбічы, а завершыцца праграма Кубка свету 4 сакавіка ў Маскве.

3. «Мінск-Арэна» прыняла заключны ў гэтым сезоне этап Кубка свету па шорт-трэку. У Мінск прыехалі прадстаўнікі 23 краін, сярод удзельнікаў на мінскім лёдзе выступілі алімпійскія чэмпіёны і чэмпіёны свету. Беларусь была прадстаўлена 9 спартсменамі, праўда, ніхто з іх не змог падняцца на п'едэстал.

Па выніках мінскага этапу ў жаночых спаборніцтвах у камандным заліку найбольш паспяхова выступілі спартсменкі з Кітая, Паўднёвай Карэі і Італіі; беларускі — 11-я. У мужчын больш за ўсе ачкоў набралі Паўднёвая Карэя, Казахстан і Галандыя; Беларусь — на 12-й пазіцыі

Матэрыялы падрыхтавала Дар'я ЛАБАЗЕВІЧ.
lobazhevich@zviazda.by